

Asia C- 508/20

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

25.5.2020

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Rechtbank Overijssel (Alankomaat)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

20.5.2020

Kantaja:

XXXX

Vastaaja:

Staatssecretaris van Financiën (valtiovarainministeriön
valtiosihteeri)

välipäätös

RECHTBANK OVERIJSEL

istuntopaikka Zwolle

hallinto-oikeus

monijäsenisen jaoston välipäätös asiassa, jossa asianosaisina ovat

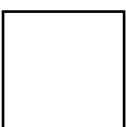
-- kantajana

--

ja

staatssecretaris van Financiën, vastaajana --

--.

Asian käsittelyn vaiheet

Kantaja on esittänyt vuosiloma-ajaltaan 25.7.2017-17.8.2017 saamansa palkan suuruutta, sellaisena kuin se ilmenee heinä- ja elokuun 2017 palkkalaskelmista, koskevan oikaisuvaatimuksen.

Vastaja katsoi 13.10.2017 tekemässään päätöksessä (jäljempänä riidanalainen päätös), että kantajan tekemä oikaisuvaatimus oli perusteeton.

Kantaja nosti tästä päätöksestä kanteen.

Vastaja on antanut vastineen.

Asiaa käsiteltiin 21.9.2018 pidetyssä istunnossa.

Istuntokäsittelyn jälkeen rechtbank päätti aloittaa menettelyn uudelleen esittääkseen ennakkoratkaisukysymyksen Euroopan unionin tuomioistuimelle.

Perusteet

1. Kantaja on työskennellyt 1.3.2002 lukien Belastingdienstin (verohallinto) palveluksessa, viimeksi 1.11.2014 lukien tarkastusosastolla. Hän on 24.11.2015 lukien ollut pitkäaikaisesti osittain työkyvytön. Hän osallistuu työhön uudelleenintegroitumista koskevaan ohjelmaan.

Valtion yleisen virkamiessäännösten (Algemeen Rijksambtenarenreglement ARAR) 37 §:n 1 momentin mukaan kantajalle maksetaan ensimmäisen sairausvuoden ajalta 100 prosenttia palkasta ja 24.11.2016 lukien 70 prosenttia palkasta. Kantajalle maksetaan tunneilta, joina hän on työkykyinen, ARAR:n 37 §:n 5 momentin mukaisesti 100 prosenttia palkasta. **[alkup. s. 2]**

Kantaja oli vuosilomalla 25.7.2017 ja 17.8.2017 välisen ajan. Heinä- ja elokuun 2017 palkkalaskelmien mukaan kantajalle maksettiin tunneilta, jolloin hän ei ollut työkykyinen, (myös) loma-ajalta 70 prosenttia palkasta, ja 100-prosenttinen palkka tunneilta, joina hänen katsottiin olevan työkykyinen, ainakin siltä osin kun hän pystyi työskentelemään uudelleenintegroitumisensa puitteissa.

Kantaja ei hyväksy tätä. Hän katsoo, että hänellä on loma-ajalta oikeus täyteen palkkaansa, toisin sanoen myös niiltä tunneilta, joiden osalta hän on pitkäaikaisesti työkyvytön. Kantaja vetoaa tässä yhteydessä ARAR:n 22 §:ään ja tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista annettuun direktiiviin 2003/88/EY ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, erityisesti 20.1.2009 annettuun tuomioon C-35[0]/06 ja C-520/06 (Schultz-Stringer). Hän viittaa myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohtaan.

2. Vastaja totesi 28.8.2017 päivätyssä kirjeessä, että ainoa riitaisa kysymys koskee unionin oikeuden ilmaisun ”palkallinen” ja sen vanavedessä ARAR:n 22 §:ssä käytetyn ilmaisun ”täydellä palkalla” tulkintaa. Koska tältä osin ei ole

olemassa unionin oikeuskäytäntöä, vastaaja pyytää, että unionin tuomioistuimelle esitetään tätä koskeva ennakkoratkaisukysymys.

3. Rechtbank toteaa seuraavaa.

3.1 ARAR:n 22 §

ARAR:n 2 §:n 1 momentissa säädetään, että virkamiehellä on vuosittain oikeus lomaan täydellä palkalla.

Rechtbank katsoo vastaajan tavoin, että tässä yhteydessä ”täysi palkka” on ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan asianomaiseen virkamieheen sovellettavaa palkkaa sellaisena kuin se on loman alkaessa ja sen aikana. Kantajan tapauksessa tämä oli 70 prosenttia palkasta niiltä tunneilta, jolloin hän on työkyvytön, ja 100 prosenttia niiltä tunneilta, jolloin hän kykenee työskentelemään. Tämä on myös palkka, jonka kantaja sai koko loma-ajalta 25.7.2017-17.8.2017 täydellä palkallaan.

3.2 Direktiivi 2003/88/EY

Direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet, joilla turvataan jokaiselle työntekijälle oikeus palkalliseen vuosilomaan tällaisen loman saamiselle ja myöntämiselle kansallisessa lainsäädännössä ja/tai käytännössä asetettujen ehtojen mukaisesti.

Rechtbank päätelee tämän direktiivin tekstin ja johdanto-osan perusteella, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena oli antaa direktiivillä sääntöjä turvallisuutta ja terveyttä koskevista vaatimuksista työajan järjestämistä varten muun muassa vuosiloman osalta. Rechtbankin näkemyksen mukaan direktiivi ja unionin tuomioistuimen siitä tekemät tulkinnat antavat ainoastaan takeen siitä, että myös täyden työkyvyttömyyden tilanteessa työntekijällä on oikeus vähintään neljän viikon pituiseen palkalliseen lomaan. Direktiivissä ei säädetä enemmälti loma-ajalta maksettavan palkan määrästä.

Kantaja piti neljä peräkkäistä viikkoa palkallista vuosilomaa ja sai tavanomaista palkkaansa. Hänen oikeuttaan palkalliseen lomaan ei siis ole rajoitettu. **[alkup. s. 3]**

3.3 Tuomio Schultz-Stringer

Unionin tuomioistuin katsoi tässä tuomiossa 16.3.2006 antamaansa tuomioon C-131/04 ja C-257/04 (Robinson/Steele) viitaten, että työntekijän on lomansa aikana saatava tavanomaista palkkaansa. Oikeutta lomaan ja oikeutta palkanmaksun jatkumiseen on unionin tuomioistuimen mukaan pidettävä yhtenä oikeutena.

Tämän toteamuksen sisältö on, että työntekijä on asetettava vuotuisen loman/lepoajan ajaksi tilanteeseen, joka, siltä osin kuin kyse on palkasta, on

rinnastettavissa työskentelyaikaan. Kantajan tapauksessa se on ajanjakso, jolloin hän on osittain työkykyinen ja muun ajan työkyvytön. Se, että kantaja on loman ajan saanut samaa palkkaa kuin muilta osin vuodesta, on linjassa tuomion Schultz-Stringer kanssa.

Valtion siviilivirkamiesten palkka-asetuksen (Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, jäljempänä BBRA 1984) 2 §:n 1 momentin f kohdan mukaan palkka muodostuu

- peruspalkasta
- III luvussa tarkoitetuista lisistä
- 22a §:ssä tarkoitetuista säännöllisistä lisistä ja
- 22b §:ssä tarkoitetuista kuukausittaisista lisistä,

joihin virkamiehellä on oikeus.

Peruspalkalla tarkoitetaan 2 §:n a kohdan mukaan summaa, joka tämän asetuksen säännösten mukaisesti vahvistetaan jonkin tämän asetuksen liitteen perusteella, kerrottuna virkamieheen sovellettavalla työn kestolla.

Koska ARAR:n 37 §:n 1 momentin perusteella toiselta työkyvyttömyysvuodelta maksetaan vain 70 prosenttia palkasta, voidaan myös väittää, että se ei milloinkaan ole ARAR:n 22 §:ssä tarkoitettu täysi palkka. Rechtbank huomauttaa, että unionin tuomioistuin totesi tuomion Schultz-Stringer 25 kohdassa, että palkallisen vuosiloman tarkoituksena on mahdollistaa se, että työntekijä voi levätä ja että hänellä on lepo- ja vapaa-aikaa. Unionin tuomioistuin katsoi, että loman tarkoitus eroaa tältä osin sairausloma-oikeuden tarkoituksesta. Viimeksi mainittu myönnetään työntekijälle, jotta tämä voisi tervehtyä sairaudesta.

Rechtbank pohtii, oikeuttaako tämä erottelu eron.

3.4 Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdassa määrätään – sikäli kuin nyt käsiteltävän asian kannalta on merkityksellistä –, että jokaisella työntekijällä on oikeus palkalliseen vuosilomaan.

3.5 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella Rechtbank katsoo, että on riittävät syyt esittää seuraavat ennakkoratkaisukysymykset unionin tuomioistuimelle.

7 artikla

”Onko tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2003/88/EY [7] artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että työntekijä ei menetä palkkaansa tai sen osaa sen vuoksi, että hän käyttää oikeuttaan vuosilomaan? Vai onko tätä säännöstä tulkittava siten, että työntekijä säilyttää palkkansa käyttäessään oikeuttaan vuosilomaan riippumatta siitä, mikä on syynä sille, että hän ei työskentele loman aikana?” [alkup. s. 4]

”Onko tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansallisille säännöksille ja käytännöille, joiden mukaan työntekijä, joka on sairauden vuoksi työkyvytön, vuosilomansa käyttäessään säilyttää palkkansa sen suuruisena kuin se oli välittömästi ennen hänen lomaansa, myös silloin, kun tämä palkka on hänen pitkäaikaisen työkyvyttömyytensä vuoksi alempi kuin täyden työkyvyn aikana maksettava palkka?”

”Onko Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 7 artiklaan ja unionin tuomioistuimen vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön perustuvaa jokaisen työntekijän oikeutta palkalliseen vuosilomaan tulkittava siten, että tämän palkan alentaminen työkyvyttömyyden aikana pidettävän loman aikana on sen kanssa ristiriidassa?”

3.6 Rechtbank lykkää asian käsittelyä siihen saakka, kunnes unionin tuomioistuin antaa ratkaisunsa.

Päätös

[Ennakkoratkaisukysymykset ja päätöksen sisältö] [– –]

[Päätösmerkinnät] [– –] [alkup. s. 5] [– –]

Muutoksenhakuohjeet

Tähän välipäätökseen ei voi vielä hakea muutosta. Tähän välipäätökseen voi hakea muutosta samanaikaisesti kuin asiassa (mahdollisesti) annettavaan lopulliseen ratkaisuun.